

Chambre des Représentants

SESSION 1979-1980

23 OCTOBRE 1979

PROPOSITION DE LOI

tendant à dédommager les enfants victimes des
suites d'une vaccination obligatoire

(Déposée par M. Glinne)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La vaccination obligatoire est instituée dans de nombreux pays, dont le nôtre, dans l'intérêt même de la population. Il arrive cependant qu'un enfant soit atteint d'une maladie grave et permanente à la suite d'une vaccination. Les cas sont fort heureusement très rares; d'après les estimations d'une spécialiste française, Mlle Lemasurier, on doit tenir compte, pour la France, d'un accident sur dix mille vaccinations. Il est néanmoins certain que les victimes des suites de la vaccination obligatoire devraient avoir droit à une indemnisation. Actuellement, la législation belge ne prévoit aucune indemnisation, contrairement à celles de la France et de l'Allemagne fédérale, par exemple, où le dédommagement intégral est assuré.

Il est normal et indispensable que l'Etat belge prenne également ses responsabilités vis-à-vis des enfants victimes des suites de la vaccination obligatoire. Le dédommagement doit être garanti, non seulement pour les victimes futures, mais également pour les enfants qui ont subi des dommages depuis l'instauration de la vaccination obligatoire (le 5 mars 1946 pour la vaccination antivariolique; le 16 décembre 1966 pour la vaccination contre la poliomyélite).

E. GLINNE

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'Etat est responsable du dommage imputable directement à une vaccination obligatoire.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1979-1980

23 OKTOBER 1979

WETSVOORSTEL

tot schadeloosstelling van kinderen die het slachtoffer zijn van de gevolgen van een verplichte inenting.

(Ingediend door de heer Glinne)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In vele landen, ook in het onze, werd de verplichte inenting ingevoerd in het belang zelf van de bevolking. Nu komt het voor dat een kind ernstig en blijvend ziek wordt ten gevolge van een inenting. Die gevallen zijn gelukkig zeer zeldzaam; volgens ramingen van een Franse specialiste, Mej. Lemasurier, moet men voor Frankrijk rekenen met één ongeval op tienduizend inentingingen. Het staat niettemin vast dat de slachtoffers van de gevolgen van een verplichte inenting zouden moeten recht hebben op schadevergoeding. In de huidige Belgische wetgeving is ter zake niets bepaald, in tegenstelling met de Franse et de Westduitse bijvoorbeeld, die in een complete schadeloosstelling voorzien.

Het is normaal en onontbeerlijk dat ook de Belgische Staat zich niet aan zijn verplichtingen onttrekt tegenover de kinderen die het slachtoffer zijn van de gevolgen van een verplichte inenting. De schadeloosstelling hoeft niet slechts te worden geregeld voor de toekomstige slachtoffers, maar ook voor de kinderen die schade hebben geleden na de invoering van de verplichte inenting (5 maart 1946 voor de koepokinenting, 16 december 1966 voor de inenting tegen poliomyelitis).

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De Staat is aansprakelijk voor de schade die rechtstreeks te wijten is aan een verplichte inenting.

Jusqu'à concurrence de l'indemnité qu'il a payée, l'Etat est subrogé dans les droits et actions de la victime contre celui par la faute duquel le dommage est arrivé.

Art. 2

La présente loi produit ses effets le 5 mars 1946 pour la vaccination antivariolique et le 16 décembre 1966 pour la vaccination contre la poliomyélite.

9 octobre 1979.

E. GLINNE

Tot beloop van de schadevergoeding die de Staat heeft betaald, wordt hij in de rechten en rechtsvorderingen van het slachtoffer gesteld, tegen degene door wiens schuld de schade is ontstaan.

Art. 2

Deze wet heeft uitwerking vanaf 5 maart 1946 voor de koepokinenting en vanaf 16 december 1966 voor de inenting tegen poliomyelitis.

9 oktober 1979.